

Tako je dobil grof Valevski zopet novega pomočnika. Eno starašinstvo (senat) in ena višja sodnija je že odločena za Moldovo in Valahija; sedaj ju čaka tudi še en poveljnik vojakov, dasiravno bo imela vsaka dežela svojo armada. Tako se bo s časom izvalilo iz terdega jajca vendar le zedinjenje.

— Na Francozko je prišlo v več krajih sila veliko černih mravljinčev razne velikosti, kriljatih in nekriljatih.

Iz Turškega. Turški car je dal, berž ko je zvedel kruto obnašanje Džeddahan-ov, hčeri umorjenega francoskega konzula, 12 tavžent frankov na leto in 250 tavžent frankov kot prvo pomoč med tiste razdeliti, ktere je najhuja nesreča zadela. To pa še ni odškodba za zgube, ktere so zadele francoske in angleške trgovce v Džeddah-u, in gotovo več milijonov znesejo.

— Iz Bosne. 21. junija se je unel boj med Turki in kristjani o poldne in je terpel do večera. Mnogo keršanskih rodbin je bežalo čez mejo na cesarsko. Boj se je pa že razširil po celi Bosni in doslej so premagali še povsod kristjani. Več pišejo o tem „Národne Novine“: 21. junija je prišlo 700 Turkov, kteri so imeli tudi kanone, in so napadli kristjane, ki so bili zbrani na nekem berdu blizu kastela pri Kostajnici. Strašen boj se je unel. Kristjani so se dobro držali na berdu do 3 po poldné, prisiljeni so pa bili se umakniti. Čez 300 jih je šlo čez cesarsko mejo.

Iz Afrike. V tripolitanski deželi je že več časa neka bolezen, ktere pa še doslej niso spoznali. Huda je in ljudje zlo merjó za njo. Posebno v mestu Bengasi zlo morí ljudi. Zavoljo tega so vlade zapovedale, da morajo barke, ktere iz unih krajev pridejo, več ali manj časa v kontumaciji ostati. Mislili so v začetku, da je kuga. Najnoveje novice pa pišejo, da ni kuga, temuč nevarn mačuh.

Iz Amerike. V Havani se je izcimil rumeni mačuh ali ameriška kuga, ktera je lansko leto toliko ljudi v Lizabonu pomorila.

Serbska národna pesem.

Poslovenil J. Kobe.

(Konec.)

Projde Marko uprav ¹⁾ pred šotore,
Zagleda ga Arapova straža,
Pa naznani črnemu zamurcu:
„Gospodine, Arap prekomurec!
Čuden junak jaši čez Kosovo
Na vitezu konju šarenemu. ²⁾
Svojga konja verlo ti razserdil,
Iz kopita živi ogenj seva, ³⁾
Iz nosnic pa moder plamen šviga.
Hoče junak na nas udariti!“
Al govori prekomurec črni:
„Deca moja, četrdeset hlapcov
Ne sme junak na nas navaliti;
Morebit' je našel si devojko,
Pa nam ide, nosi svatbarino:
Žal mu je, da mora dati blago;
Zarad tega junak se razserdil.
Le izid' te pred ulico našo,
Pa junaka dočakajte lepo;
Pred njim mi se smerno poklonite,
Primate mu konja in orožje.
Pustite ga k meni pod šotore,
Nečo blaga, uzeť čó mu glavo,
Da zadobim konja proti sebi!“
Navalijo Arapovi hlapci,
Da pod Markom konja ulovijo.
Ko pa blizi Marka zagledajo,
Ne upajo se lotiti Marka;
Beže hlapci pod šotor k Arapu,
Skrivajo se za Arapa hlapci,
Pokrivajo sablje s kabanicam', ⁴⁾
Da jim Marko ne bi vidil sabelj.

Pa sam Marko u ulico dojde,
Pred šotorom stopi s šarca svojga,
Svojmu šarcu tako-le govori:
„Hodi šarac! le sam po ulici,
Jaz pa idem pod šotor k Arapu,
Nahajaj se šotoru na vratih,
Ako bi mi od potrebe bilo.“
Pa se Marko pod šotore šeta.
Arap sedi, pije vino hladno,
Dvorite ga mlada in devojka.
„Božjo pomoč, dragi gospodine!“
Arap njemu lepše odgovarja:
„Da si mi zdrav, junak nepoznani!
Bale junak, da pije vina,
Pa mi povej, kaj si mi donesel?“
Al govori Kraljeviču Marko:
„Nimam laza ⁵⁾ s tabo piti vina,
Dobro sem pa do tebe jaz došel,
Verlo dobro, bolje bit' nemore:
Izprosil sem lepoto devojko,
So ostali na cesti svatovi,
Donesel sem tebi svatbarino,
Da blago dam, da vodim devojko,
Da me nikdo na poti ne vstavi;
Povej meni, kaj je svatbarine?“
Arap lepo Marku odgovarja:
Anti zato ti že zdavno znadeš,
Kdor moží se, trideset cekinov,
Kdor se ženi, trideset in štiri;
Ti se vidiš junak od mejdana, ⁶⁾
Ne bo kvara, da stotino dadeš!“
Marko seže z roko u žepove,

Pred Arapa tri cekine verže:
„Veruj meni, više nimam blaga,
Neg ko bi me hotel počekati,
Da se vernem z lepoto devojko,
Tam me bodo darovali lepo,
Vse bom tebi poklonil darove,
Tebi dare, meni pa devojko.“
Cikne Arap kakor kača ljuta:
„Pri men', kauer, vera nima mesta.
Ne daš blága, z mano se norčuješ!“
Pa potegne debelo tojago, ⁷⁾
Potojaži ⁸⁾ Kraljeviča Marka,
Udari ga tri, četiri poti.
Nasmejal se Kraljeviču Marko:
„Ala ⁹⁾ junak, črni prekomurec!
Al se šališ, al od zbilje ¹⁰⁾ biješ?“
„Ne šalim se, le od zbilje bijem!“
Ali Marko začne govoriti:
„A ¹¹⁾ jaz mislim, da se šališ tužen;
Kadar, more, ti od zbilje biješ,
Tud' jaz imam nekako kijačo,
Da te terkнем tri, četiri poti,
Kolikor si ti mene udaril,
Toliko čó tebe udariti,
Pa čva ondaj na plano iziti,
Ter na novo dvoboj započeti.“
Zgrabi Marko buzdovana ¹²⁾ svojga,
Pa udari črnega zamurca,
Kako lahko ga je potojažil,
Smaknil mu je iz zatilka glavo!
Nasmejal se Kraljeviču Marko:
„Bože mili! na vsem tebi hvala,

Kako berž zleti z junaka glava,
Kakor da bi na njemu ne bila!“
Vzeme Marko sabljo izza pasa,
Pa uredi Arapove sluge;
Poseka mu četrdeset hlapcov
Četerih pa ni htel pogubiti,
Več jih Marko pusti za pripoved,
Naj ljudem bi pripovedovali,
Kako je blo Arapu in Marku?
Z' ulice je snel junakov glave,
Pa jih v černo zemljico zagrebel,
Da jih ne bi kljuvali kavrani, ¹³⁾
Ulico pa pusto vso nakinčil,
Z arapskimi naperil glavami;
Arapovo je pospravil blago,
Četiri pa Arapove hlapce.
Kterih ni bil hotel pogubiti,
Je odpravil po Kosovu ravnem,
Jih odpravil na četiri strane.
Znanili ¹⁴⁾ so po Kosovu hlapci:
„Kjer devojka zrela za udajo,
Naj moží se za mladosti svoje;
Kjer pa junak versten za ženitvo,
Naj se ženi, naj si išče drage:
Od te dobe je proč svatbarina,
Marko za vse svatbarino platil!“
Vse izklikne malo in veliko:
„Bože živi Kraljeviča Marka.
Ki je zemljo zlega oslobodil,
Ki je merkle volke in kavrane
Z azijanskim ponasitil mesom; —
Prosta mu bila duša in telo!“

¹⁾ Naravnost; ²⁾ pegast, brezast, pisan; ³⁾ kadar se od delečbliska, grom se pa ne sliši, tako med belimi Krajnci; ⁴⁾ plajšč; ⁵⁾ časa; beli Kranjec ne reče časa, le laza; ⁶⁾ 1. boj, 2. dvoboj; ⁷⁾ Knittel, Dremmel; ⁸⁾ s kolom, pavirkom udariti; ⁹⁾ aj, ajme! ¹⁰⁾ Ernst, Wirklichkeit; ¹¹⁾ pa; ¹²⁾ buzdovan so v Benetkah v doževi palači kazali; bil je okoli 3 čevlje in pol dolg; na koncu je imel ko dve perišči debelo, z zabitimi čavli naperjeno glavo. Le terden korenjak je mogel s tako težo mahati; ¹³⁾ krokar; ¹⁴⁾ oznanovati, na pr. kaj je znanil birič.

Povabilo.

Že dolgo imamo v rokah prevod slovečega Bossuet-ovega razgovora „o občni zgodovini“, ki so ga napravili vsem Slovencom priljubljeni gospod prošt Verne, in radi bi ga dali na svetlo. Pa tiskarni stroški so preveliki, da bi se mogel ta obširni prevod tje v en dan tiskati in izdati. Zato vabimo vse domoljube in prijatle slovenskega slovstva, naj bi se na to zanimivo delo naročili. Naročnina ne bo čez 40 kr., in se bo plačevala še le ko bo natis že gotov. Kakor hitro se nam toliko naročnikov oglasi, kolikor jih je treba, da setiskarni stroški splačajo, bomo dali rokopis precej tiskati. Bossuet-ov govor je znan po vsem svetu; o prevodu pa ne rečemo družega, kot da se nadjamo, da bomo z njim naročnikom, zlasti pa duhovnim, jako vstregli.

Vrednik.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XXX. naznanila . 1102 fl. 9 kr.

Gospod dr. Kočevar St. v Celji	1 fl. 36 kr.
„ Majhar Jer., fajmošter v Očji vasi	1 „ — „
„ Hobel Anton, kaplan	1 „ — „
„ Ferčnik Lambert, kaplan	1 „ — „
„ Valentinič Anton, šolski vodja	1 „ — „
„ Skarbina Jož., fajmošter v Domačaljah	1 „ — „
„ Jaklin Anton, fajmošter pri St. Lorencu v Slovenskih goricah	1 „ — „
„ Stranjšak Anton, kaplan	1 „ — „
„ Neimenovan v Celovcu	1 „ — „

Skupaj . 1111 fl. 45 kr.